

Et *Mindretal* (Heilesen, Holdgaard, Mads Larsen og Vesterager) har i Fællesudvalget især arbejdet for at faa fastholdt Princippet i Folketingets Affattelse af Lovforslagets § 21 a og g, saaledes at der ikke i Etablissementer, der hører til Kur- og Badesteder (§ 21 a) eller „undtagelsesvis i andre Tilfælde, hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor“ (§ 21 g), bliver Adgang til at meddele hverken Gæstgiveribevillinger eller Beværterbevillinger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke uden Bevillingsnævnets eller paa Landet Sogneraadets Anbefaling, idet Adgang hertil efter Mindretallets Opfattelse indeholder stor Fare for en meget væsentlig Forringelse af Betydningen af det lokale Selvstyre. Fremdeles har Mindretallet især ønsket at fastholde, at Adkomst til Handel med stærke Drikke kun bør kunne erhverves og fornyes ved Bevilling, ikke ved almindelig Næringsadkomst, at der bliver Adgang til Kommuneafstemning ogsaa om Adkomster til Handel, at offentlige Myndigheder eller private Korporationer, der har anmeldt Overtrædelser af Beværterlovens Bestemmelser til Politiet, faar en i Loven fastslaaet Ret til at faa Underretning om, hvad der er foretaget i Sagen, samt — for at hindre, at Marketenderier bliver almindelige Beværtninger — at enhver Udskænkning, Forhandling eller Fordeling af stærke Drikke skal være forbudt efter Arbejdstidens Ophør, ligesom Mindretallet, især efter den med Hensyn til Kommuneafstemning fulgte mangeaarige Praksis, ikke har kunnet se nogen rimelig Begrundelse for en Ordning, der i Almindelighed maa forudsættes at kræve to Kommuneafstemninger for at faa afgjort, om Bevilling til Beværtning eller Gæstgiveri bør meddeles eller fornyes.

Mindretallet har ikke ønsket at deltage i Ændringsforslag, der ikke i Hovedsagen var i Overensstemmelse med disse Synspunkter, men har ønsket at forbeholde sig fuld Frihed til vedblivende at arbejde for disses Gennemførelse.

Forhandlingerne i Fællesudvalget har

imidlertid vist, at en Indstilling fra Mindretallet i Overensstemmelse hermed ikke for Tiden har nogen Udsigt til Gennemførelse. Mindretallet har derfor ikke ment at burde fremkomme med en saadan. Mindretallet anerkender, at Forslagets Gennemførelse med de i Flertallets Indstilling foreslaaede Ændringer vil betyde visse Fremskridt i Forhold til den gældende Lov, især derved, at Reglerne om Adgang til at udskænke stærke Drikke, bortset fra Reglerne i § 21, bliver de samme for Gæstgiverier som for Beværtninger, samt endvidere ved Skærpe af Straffebestemmelserne, noget Fremskridt med Hensyn til Udskænkning paa Jernbanestationer, nogen Udvidelse af Sogneraadenes Myndighed med Hensyn til Adkomst til Handel med stærke Drikke og endelig ved Lovfæstning af Kommuneafstemningsprincippet. Paa den anden Side maa det herved bemærkes, dels at Kommuneafstemningsprincippet som nævnt allerede er anerkendt i Praksis i en efter Mindretallets Opfattelse bedre Form end den, hvori det nu lovfæstes, og dels, at ogsaa Udvidelsen af Sogneraadenes Myndighed med Hensyn til Handel i alt væsentligt kun er en legal Fiksering af en allerede anerkendt Praksis. I Forhold til Praksis vil Fremskridtet ved Lovforslagets Gennemførelse med Flertallets Ændringer derfor være mindre fremtrædende. Imidlertid maa Mindretallet naturligvis absolut foretrække Flertallets Indstilling fremfor det andet Mindretals Indstilling. Saaledes som Sagen ligger, vil Mindretallet derfor stemme for Flertallets Indstilling.

Et *Mindretal* (F. K. Madsen, Martin Olsen og C. F. Sørensen), som i øvrigt slutter sig til det Mindretal, der har fremsat Forslag II. i Fællesudvalgets Betænkning, kan ikke anerkende hverken Nødvendigheden eller Berettigelsen af den Bestemmelse, der findes i § 24, 2det Stykke, i baade Folketingets og Landstingets Affattelse. Mindretallet mener, at en Bestemmelse som denne overhovedet ikke bør findes i Loven, og at Paragraffen kun burde